

31 nye prester fra 15 land

Lørdag 5. mai ordinerte kardinal Robert Sarah 31 prester fra prelaturet Opus Dei i St. Eugenio-basilikaen i Roma. «Vi ber Gud om å sende oss mange hellige prester,» sa han.

21.05.2018

De nye prestene kommer fra 15 forskjellige land: Argentina, Brasil, Colombia, Elfenbenskysten, Filippinene, Frankrike, Italia, Kenya, Nederland, Nigeria, Slovakia, Spania, Uganda, Uruguay og Venezuela. Opus

Deis prelat, monsignore Fernando Ocariz, deltok i seremonien som en av prestene.

Fotogalleri

«Hva er egentlig en prest?» spurte kardinal Sarah i prekenen. Kardinal Sarah er prefekt for Kongregasjonen for Liturgien og Sakramentsforvaltningen.

«Bibelen viser oss at presten er en mann av Guds Ord,» forklarte han. «Moderne mennesker går til presten for å søke Kristus. Når det gjelder andre emner (enten det er økonomiske, sosiale eller politiske) har de så mange andre kompetente personer de kan rådføre seg med.» Presten er en som forkynner Kristi sannhet. «Han taler med I Den hellige skrift, «er presten også presentert som en tilgivelsens mann. Som sognepresten fra Ars, som pater Pio, er presten *skriftestolens apostel*,

som pave Frans minnet oss om for noen dager siden,» sa han.

Kardinal Sarah henviste til presten som en «Kristi venn». En venn som synes på en spesiell måte i eukaristien, fordi «det finnes ikke noen eukaristi uten presteskapet, på samme måte som det heller ikke er noe presteskap uten eukaristien.» Det er grunnen til, sa kardinalen, «at vi hver dag trenger eukaristien for å leve ut vårt presteskap, og for å kunne være modige budbærere av evangeliet midt i den lidelsen og de problemer og fiendtligheter vi møter, og som aldri burde overvelde oss.»

Kardinalen oppfordret de nye prestene til å søke hellighet og være menn «med et dypt indre liv.» Han siterte den hellige Josemaría idet han understreket at «veien som leder til hellighet er bønnens vei, og bønn bør slå rot og vokse i sjelen litt etter litt, som det lille frøet som etter hvert blir

til et tre med mange grener.»

(Friends of God, nr. 294-295)

Presteskapet er en tjeneste for Kirken og for alle sjeler. «Som dere lærte av den hellige Josemaría og hans etterfølgere, så vær alltid svært lojal overfor paven i Roma, biskopene, som er apostlenes etterfølgere, og deres prelat. Vær glad i prestene i hvert bispedømme, be Herren stadig om å sende mange arbeidere til innhøstningen, om å sende mange hellige prester, som voktere for å nære *den Guds kirke som han har ervervet seg med eget blod* (Apg 20,28).»

Kardinalen gratulerte også foreldrene og familiene til de nye prestene: «Fra i dag av vil dere ha noen av deres eget blod som går i forbønn for dere hos Gud. Samtidig må vi alle be for dem mer enn noen gang før, siden det ansvaret de har påtatt seg er meget stort.»

Ved slutten av seremonien ga kardinalen hver av de nye prestene en rosenkrans og et ikon av vår Frue av Ømheten. «Jeg vil gjerne gi disse til dere,» sa han til dem, «slik at dere kan knytte dere enda nærmere til den hellige Maria, og for å forplikte dere, på en måte, til å be for meg også.» Hele kardinal Sarahs preken er tilgjengelig her. (På engelsk)

«Gud har vært så god mot meg»

Fra Córdoba i Argentina kommer Agustín Silberberg, 44 år gammel og en av de nye prestene. Han stammer fra en familie av leger, og er selv lege, spesialist i indremedisin, og har arbeidet ved flere sykehus før han bestemte seg for å studere teologi. Han har også spilt rugby regelmessig i 10 år. «Gud har vært så god mot meg. Det at jeg har kunnet virke som lege hjelper meg til å forstå bedre den dypere meningen i denne nye tjenesten for andre.»

Fra Filippinene kommer Alfred Cruz. Han er 31 år og studerte arkitektur ved University of the Philippines. Før han begynte på prestestudiet arbeidet han som arkitekt i et studio kalt «Asian Architects». Han har også ledet de sosiale prosjektene som ble utført av studentene ved Kapuluan studiesenter i Quezon City, tatt seg av de fattige og syke, undervist i katekesen for barn, ledet sommerleirer osv.

En av de seks nye afrikanske prestene er Elobuike Anthony Asogwa, født i Enugu i Nigeria i 1986. Han studerte elektroingeniørfag i Nigeria før han kom til Europa for å studere filosofi og teologi. Navnet hans, Elobuike, betyr «råd er styrke». Han sier at det minner ham på «hvor viktig det er med gode råd, fordi et av de største behovene et menneske har er sannheten.» Han er faktisk den andre presten i familien: «Jeg har en bror som er sekularprest, og det å ha

to prester i familien er en stor glede!
Nå som vi er brødre i presteskapet
også, kan vi hjelpe hverandre
gjensidig: han hjelper meg og jeg
hjelper ham. Vi vil også støtte oss på
bønnene fra mange andre
mennesker.»

«Jeg vil bringe Kristi glede til alle mennesker»

Blant de nye prestene er også Pierre
Laffon, en franskmann som før han
kom til Roma for å studere, arbeidet
som kommunikasjonsrådgiver for
mange organisasjoner. Pierre ser
frem til å vende tilbake til Frankrike,
med et nytt ønske om å
kommunisere gleden som kommer
av troen: «Prestens oppdrag er å
bringe Kristi glede til alle mennesker.
Jeg ber vår Herre om å gi meg gleden
ved å ha ham med meg hver dag, og
aldri blir en «trist troende» med et
«begravelsesansikt», som pave Frans
sier. Jeg vet at denne gleden blir min

hvis jeg forblir trofast mot det oppdrag Gud har valgt for meg.»

Martijn Pouw, født i Maastricht i Nederland i 1977, arbeidet tidligere som advokat og som universitetsprofessor. Han er en ivrig syklist, og grunner nå på utfordringen ved å utøve sitt nye yrke i et svært sekularisert land: «Jeg liker ideen om å være en bro, bare denne nye måten å kle meg på fører til at jeg må svare på spørsmål om Gud, meningen med livet, og menneskelig lykke.» Slik Martijn ser det, «kan det å gå fra en karriere som advokat sikkert sjokkere noen, men jeg har tenkt grundig gjennom det, og har også samtalt mye med Gud om det i bønn. En advokat forsvarer klientens jordiske interesser, mens en prest er opptatt av menneskers evige interesser. Så jeg tror det er en viss sammenheng.»

Avslutningsvis har vi Francisco Javier Fernandez Centeno, en farmasøyt fra Andalusia i Spania, som forlot laboratoriefrakken for å studere teologi i Roma. Han er en stor fan av fugletitting, («Hjemme hadde vi duer, kanarifugler, hornugle, enghauk, trieler, blåråder, turtelduer og andre arter,» påstår han). Han er farmasøyt og tilbrakte 20 år med å hjelpe kunder på et apotek. Han er en av grunnleggerne av Den spanske forening for sosialfarmasi.
